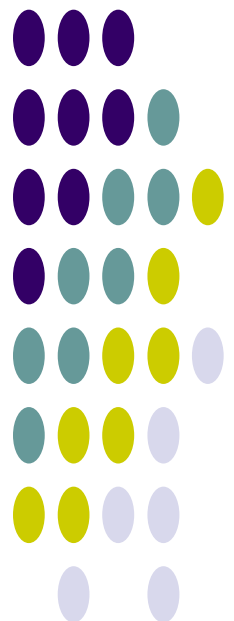

บทที่ 1

บทนำ

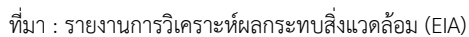
บทนำ

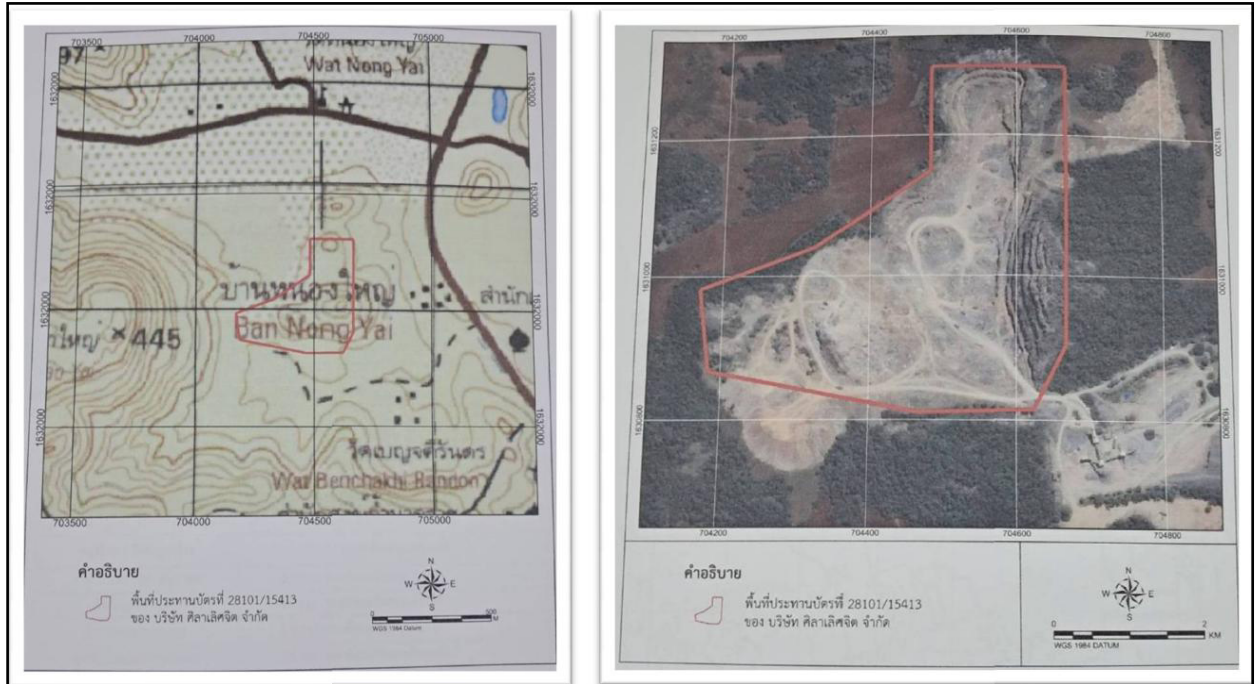
1.1 ความเป็นมาของโครงการ

โครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อทำปูนขาว สำหรับอุตสาหกรรมฟอกหนัง หรืออุตสาหกรรมน้ำตาล ของบริษัท ศิลาเลิศจิต จำกัด ประทานบัตรที่ 28101/15413 ตั้งอยู่ที่ตำบลพุดำจาน อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยได้รับอนุญาตประทานบัตร ตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2553 ถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2568 แสดงดัง **ภาคผนวก ก** ซึ่งเป็นโครงการที่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการดังกล่าว และกำหนดให้โครงการต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหนังสือ วว 0804/783 ลงวันที่ 16 มกราคม 2540 แสดงดัง **ภาคผนวก ข**

1.2 รายละเอียดของโครงการโดยสังเขป (รูปที่ 1.2-1 ถึงรูปที่ 1.2-4)

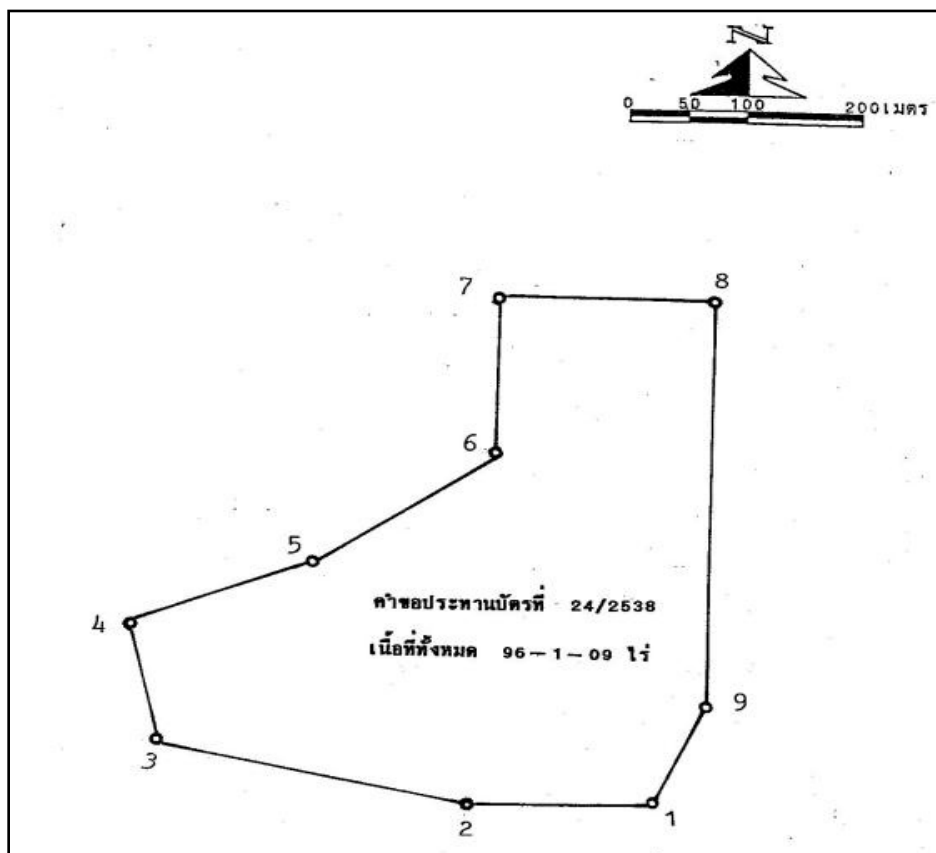
ชื่อโครงการ	โครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อทำปูนขาว สำหรับอุตสาหกรรมฟอกหนัง หรืออุตสาหกรรมน้ำตาล ประทานบัตรที่ 28101/15413
เจ้าของโครงการ	บริษัท ศิลาเลิศจิต จำกัด
สถานที่ตั้งโครงการ	ตำบลพุดำจาน อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
ขนาดพื้นที่โครงการ	96-1-09 ไร่
โครงการได้รับอนุญาต	ประทานบัตรที่ 28101/15413
จัดทำรายงานโดย	บริษัท ทีโอปส์-แลบ คอนซัลแตนท์ จำกัด

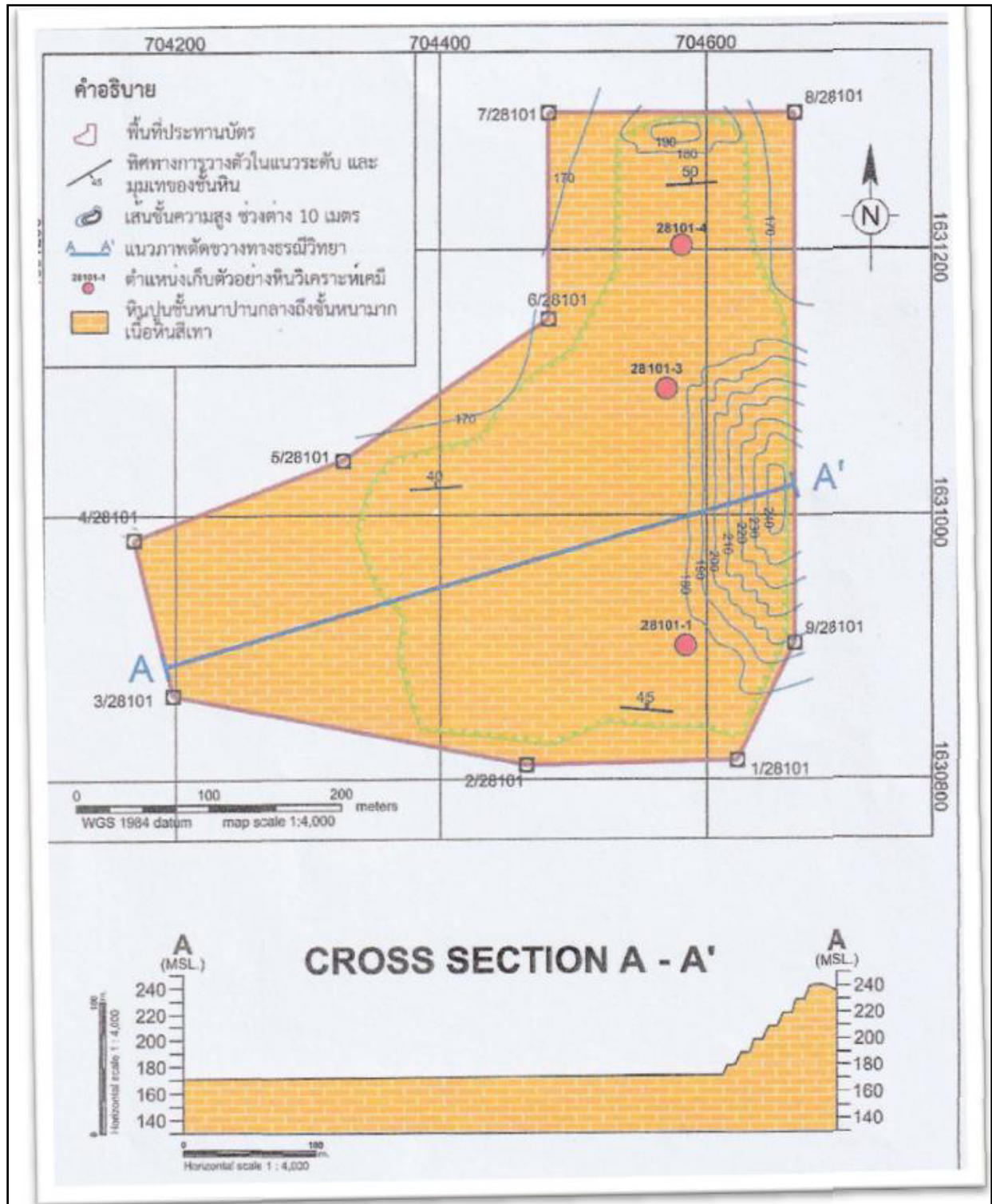
ที่มา : รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

รูปที่ 1.2-2 แผนที่แสดงจุดตั้งเหมืองหินปูนเพื่อทำปูนขาวประทานบัตรที่ 28101/15413
ของบริษัท ศิลาเลิศจิต จำกัด

ที่มา : รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

รูปที่ 1.2-3 ขนาดและรูปร่างพื้นที่โครงการ

ที่มา : รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

รูปที่ 1.2-4 แผนที่ธรณีวิทยาในพื้นที่ประทานบัตรที่ 28101/15413 มาตรฐาน 1:4,000

1.3 รายละเอียดของโครงการ

ลักษณะ/ประเภทโครงการ

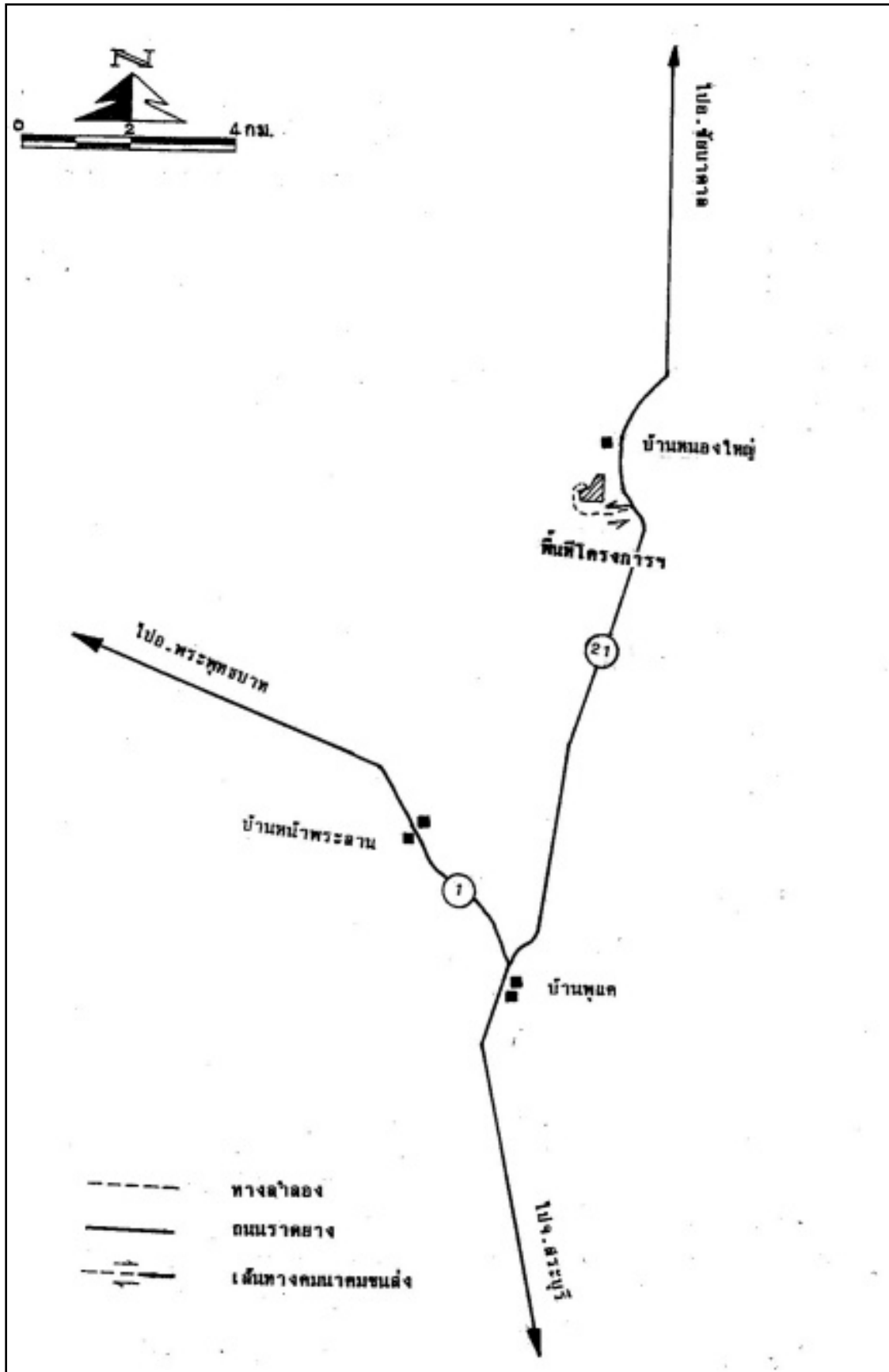
โครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อทำปูนขาว สำหรับอุตสาหกรรมฟอกหนังหรืออุตสาหกรรมน้ำตาล ของบริษัท ศิลาเลิศ จำกัด ประทานบัตรที่ 28101/15413 ตั้งอยู่ที่ตำบลพุดซา อำเภอสระบุรี จังหวัดกระบี่ โดยได้รับอนุญาตประทานบัตร ตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2553 ถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2568 มีเนื้อที่ 96-1-09 ไร่ โดยพื้นที่ประทานบัตรมีเส้นชั้นความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางอยู่ในช่วง 160-260 เมตร มีสภาพเป็นภูเขาหินปูนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเขายอดเอียงบริเวณบ้านหนองใหญ่ มีสภาพเป็นป่า โดยมีต้นไม้ขนาดเล็กขึ้นอยู่ทั่วไป และบริเวณโดยรอบเขามีสภาพเป็นที่ราบ สามารถทำเหมืองได้เกือบทั้งแปลงคิดเป็นพื้นที่ประมาณ 90 ไร่

การขอเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองครั้งนี้ เป็นการขอทำเหมืองลึกลงไปกว่าเดิม โดยมีการออกแบบให้มีการทำเหมืองถึงระดับ 130 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง จากเดิมที่ได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองถึงระดับ 160 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ทำเหมืองโดยวิธีเหมืองทาบ (Open Cut & Open Pit) แบบขั้นบันได (Benching method) ควบคุมความลาดชันสุดท้ายของหน้าเหมืองไม่เกิน 45 องศา มีพื้นที่ทำเหมืองยังคงอยู่ในขอบเขตที่กำหนดไว้ตามมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเดิม มีการเว้นแนวกันเขตไม่ทำเหมืองจากขอบเขตประทานบัตรในระยะ 10 เมตร ตลอดแนวเขตประทานบัตร

แผนผังโครงการทำเหมืองฉบับใหม่นี้ได้ผ่านการตรวจสอบและรับรองจากวิศวกรเหมืองแร่ และผอ.สรข.6 แล้ว เห็นว่ามีความเหมาะสมตามหลักวิศวกรรม สอดคล้องกับระเบียบ กพร. พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองครั้งนี้ เป็นการบริหารจัดการใช้ทรัพยากรแร่ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า มีความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศ และลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่ของพื้นที่ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมโดยรอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จากที่ได้ประเมินไว้แล้ว เห็นควรให้ผู้ถือประทานบัตรปฏิบัติตามมาตรการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้เดิม เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2540 หนังสือเห็นชอบเลขที่ วว 0804/783 และกำหนดเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับการขอเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองโดยให้หนังสือประทานบัตรถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้เมื่ออนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองแล้ว

1.4 การคมนาคมเข้าสู่พื้นที่โครงการ

การคมนาคมเข้าสู่พื้นที่คำขอประทานบัตรแปลงนี้ สามารถทำได้โดยรถยนต์ จากจังหวัดกระบี่ เดินทางไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 จนถึงสามแยกพุดแซ จากนั้นตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 21 ผ่านบริเวณช่องเขาขาดไปเป็นระยะทางอีกประมาณ 9 กิโลเมตร นับจากสามแยกพุดแซ คำขอประทานบัตรอยู่ทางซ้ายมือไปตามทางลำลองประมาณ 300 เมตร (แสดงดังรูปที่ 1.4-1)

ที่มา : รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

รูปที่ 1.4-1 แสดงเส้นทางคมนาคมเข้าสู่พื้นที่โครงการ

1.5 ลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่

แหล่งแร่หินปูนสำหรับค่าขอประทานบัตรแปลงนี้ ส่วนใหญ่มีลักษณะ เป็นหินปูนแบบชั้นถึงหินปูนมวลหนา (Bedded to Massive Limestone) ซึ่งมักจะเกิดสลับกันเป็นช่วงๆ ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการสะสมตัวตลอดจนปริมาณตะกอนที่ได้รับหินปูนแบบชั้นจะมีความหนาของชั้นน้อยกว่า 50 เซนติเมตร ลักษณะเนื้อหินปูนส่วนใหญ่เป็นแบบ Mudstone มีแบบ Wackestone บ้าง หินมีสีดำแกมเทาจนถึงดำในบางบริเวณหินปูนมีคาร์บอนจากสารประกอบอินทรีย์ปนมาก บางบริเวณแทรกสลับด้วยหินดินดานเนื้อปูน (Calcareous Shale) หรือหินปูนเนื้อผสมดิน (Shaly Limestone) และชั้นหินชีรต์

หินปูนมวลหนา (Massive Limestone) ส่วนใหญ่เป็นหินปูนที่มีชั้นส่วนของซากดึกดำบรรพ์หลายชนิดปนกันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเปลือกหอยอาจมีชิ้นส่วนของไครนอยด์ (Crinoid Stem) บ้าง ซากดึกดำบรรพ์ที่พบเสมอ ได้แก่ ฟุซูลินิด (Fusulinds) ชนิดต่างๆ ที่มีรูปร่างสมบูรณ์ หินปูนมวลหนามักเป็นพวก Packstone หรือมีลักษณะเป็น Wackestone ถึง Grainstone ความหนาของชั้นตั้งแต่ 50 เซนติเมตร

หินปูนบางบริเวณจะมีการแทนที่ของธาตุแคลเซียมโดยธาตุแมกนีเซียม ซึ่งทำให้ปริมาณของ CaO ลดลง ในขณะที่ปริมาณ MgO เพิ่มขึ้น กลายเป็นโดโลไมต์ไคลส์โตน ซึ่งสำหรับค่าขอประทานบัตรแปลงนี้ จะมีปริมาณของโดโลไมต์ไคลส์โตนคิดเป็นอัตราส่วนประมาณร้อยละ 40 ของปริมาณหินทั้งหมด

1.6 ปริมาณแหล่งแร่สำรอง

ปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทั้งหมดประมาณ 4,638,000 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งจะเป็นหินปูนประมาณ 60% และแร่โดโลไมต์ไคลส์โตนประมาณ 40% ของปริมาณหินที่ทำเหมืองทั้งหมด ดังนั้นหินปูนที่ผลิตได้จะเท่ากับ 2,782,800 ลูกบาศก์เมตร และแร่โดโลไมต์ไคลส์โตนจะเท่ากับ 1,855,200 ลูกบาศก์เมตร

1.7 วิธีการทำเหมือง

1.7.1 การออกแบบและวางแผนการทำเหมือง

จากลักษณะทางธรณีวิทยาของแหล่งแร่ จะเห็นว่าแหล่งแร่มีลักษณะเป็นภูเขา ดังนั้นจึงมีการทำเหมืองเปิดโดยวิธีเหมืองหาบสำหรับค่าขอประทานบัตรแปลงนี้ โดยจะใช้รถ Bulldozer ในการสร้างทางรถยนต์ ในส่วนที่เป็นโซดเขา จะทำการเจาะระเบิดตัดทางให้ได้ความลาดเอียงของถนนประมาณ 1:10 ส่วนการผลิตแร่หินปูน และแร่โดโลไมต์ไคลส์โตน จะใช้การเจาะระเบิดโดยจะมีการผลิตรวมในอัตราประมาณ 180,000 ลูกบาศก์เมตรต่อปี

1.7.2 การทำเหมือง

ในระยะแรกจะเปิดการทำเหมืองที่บริเวณเครื่องหมายอักษร “ห” (แสดงดังรูปที่ 1.7.2-1) เริ่มการทำเหมืองที่ระดับสูงสุดที่ความสูง 269 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง แล้วค่อยๆ ลดระดับลงมาจนถึงระดับสุดท้าย คือ ที่ความสูง 160 เมตร โดยที่ขั้นตอนการทำเหมืองจะเป็น ดังนี้

1) งานเจาะและงานระเบิด จะมีการเจาะระเบิดเพื่อการผลิตแร่ โดยจะใช้เครื่องเจาะดินตะขบชนิด Hydraulic ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-3.5 นิ้ว และเครื่องเจาะดินตะขบชนิด Pneumatic ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ 3-3.5 นิ้ว ช่วยในการเจาะวัตถุระเบิดที่ใช้ จะใช้ An-Fo ร่วมกับ Dynamite หรือ Emulsion และ Delay Detonator เป็นตัวจุดระเบิด รูปแบบการระเบิดจะมีแถวเจาะสลับฟันปลา (Staggered Pattern)

อนึ่ง หากแร่ที่ได้จากการระเบิดมีขนาดใหญ่เกินไป จะมีการทำ Secondary Blasting โดยใช้ Hydraulic Breaker กระแทกหินเพื่อให้หินมีขนาดเล็กลง และจะได้ลำเลียงต่อไป

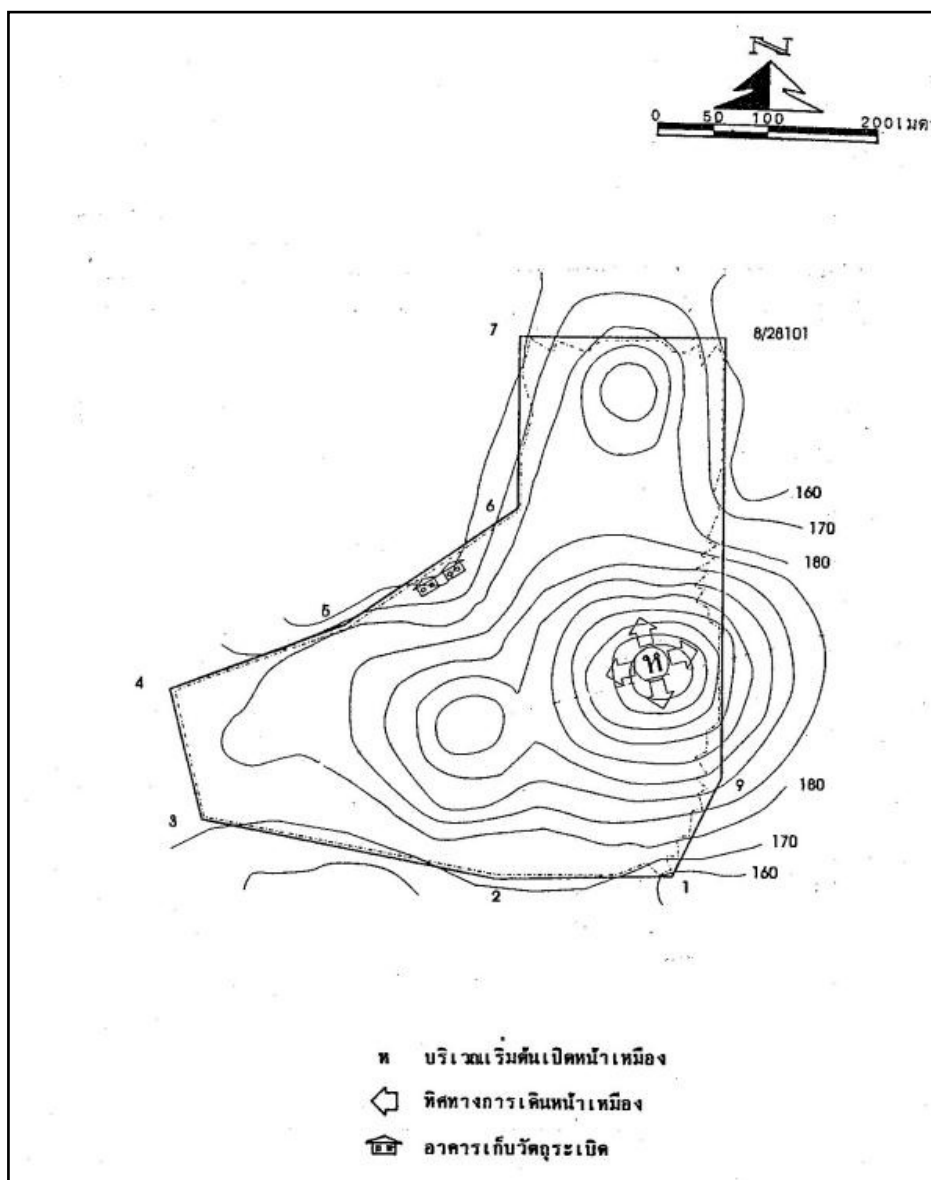
2) งานลำเลียงแร่ แร่หินปูน และแร่โดโลไมต์ไคลส์โตน ที่ได้จากการระเบิดจะใช้รถตักล้อยาง (Front End Loader) ร่วมกับรถบรรทุก (Dump Truck) ลำเลียงไปเก็บกองบริเวณพื้นที่หน้างานที่มีการปรับพื้นที่ให้เป็นพื้นที่เก็บกองแร่ชั่วคราว หรือนำไปจำหน่ายโดยตรงเพื่อลดการ Rehandling ในการเคลียร์พื้นที่หน้างานนี้จะต้องรับเคลียร์ ในกะที่ต่อจาก

กระเปิดเพื่อจะได้มีพื้นที่ในการเข้าปรับแต่งหน้างานให้เกิดความคล่องตัว และปลอดภัยในการทำงาน และเพื่อเตรียมงานและระเบิดในกะต่อไปได้ ดังนั้น ในการทำเหมือง จึงใช้หน้างานเป็นลานกองแร่ชั่วคราว และจะเคลื่อนย้ายไปพร้อมหน้างาน ซึ่งจะถูกระเบิดเคลียร์จนเป็นพื้นราบในการทำงานต่อไปจึงไม่จำเป็นต้องสร้างลานกองแร่

1.7.3 อัตราการผลิต ลำดับ และระยะเวลาการทำเหมือง

การทำเหมืองแร่โครงการนี้ จะเริ่มการทำเหมืองที่ระดับสูงสุด โดยมีลำดับการทำเหมือง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) การทำเหมืองจะแบ่งเป็นขั้นบันได (Bench) โดยจะทำลดระดับลงมาจนถึงระดับที่ความสูงที่ 160 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยแต่ละขั้นจะมีความสูง 10 เมตร
- 2) ปริมาตรของแร่ทั้งหมดเท่ากับ 5,398,621 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งเป็นปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้เท่ากับ 4,638,034 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งประมาณได้เท่ากับ 4,638,000 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นหินปูนประมาณ 60% ซึ่งจะเท่ากับ 2,782,800 ลูกบาศก์เมตร และคิดเป็นแร่โดโลไมต์คาร์บอเนตประมาณ 40% ซึ่งจะเท่ากับ 1,855,200 ลูกบาศก์เมตร
- 3) อัตราการผลิตแร่ทั้งหมดประมาณ 180,000 ลูกบาศก์เมตรต่อปี หรือประมาณ 18,000 ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน

ที่มา : รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

รูปที่ 1.7.2-1 แผนผังโครงการทำเหมือง

1.8 วิธีการแต่งแร่

การทำเหมืองแร่โครงการนี้ จะไม่มีการแต่งแร่ภายในบริเวณโครงการฯ ในกรณีที่หินมีขนาดใหญ่จะมีการย่อยหินครั้งที่ 2 (Secondary Blasting) โดยใช้ Hydraulic Breaker กระแทกหินให้มีขนาดเล็กลงโดยไม่มีการใช้วัตถุระเบิดแต่อย่างใด เพื่อสะดวกในการขนส่งและเหมาะสมในการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ หินปูนที่จะนำไปใช้ทำปูนขาวต้องมีขนาดประมาณ 8-10 นิ้ว เพราะหินที่มีขนาดใหญ่กว่าขนาดดังกล่าว ความร้อนเข้าไปไม่ถึง ส่วนหินที่ขนาดเล็กจะเป็นตัวกั้นความร้อนไม่ให้แพร่กระจายไปทั่วเตาเผา หินปูนที่เหลือจะนำไปย่อยให้มีขนาดเล็กเพื่อประโยชน์อื่นๆ และเป็นการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด

1.9 การขนส่งแร่

แร่ที่ได้จากการระเบิดบริเวณหน้าเหมืองจะใช้รถดักถ้ำอย่างร่วมกับรถบรรทุกลำเลียงไปเก็บกองยังบริเวณลานเก็บกองแร่ชั่วคราวในแต่ละหน้างาน เพื่อรอขนส่งไปยังแหล่งรับซื้อต่อไปหรือไปยังแหล่งรับซื้อโดยตรงเพื่อลดการ Rehandling

1.10 เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำเหมือง

ใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องเจาะระเบิดแบบตื้นตะขาบ เส้นผ่าศูนย์กลางดอกเจาะ 3.0 นิ้ว จำนวน 2 ชุด เครื่องอัดลมขนาด 600 ลูกบาศก์ฟุต/นาที จำนวน 2 ชุด เครื่องเจาะ Jack hammer เส้นผ่าศูนย์กลางดอกเจาะ 1.25 นิ้ว จำนวน 1 ชุด เครื่องจุดระเบิด (Blasting machine) 1 เครื่อง รถดันตื้นตะขาบขนาด 300 แรงม้า จำนวน 1 คัน รถดักถ้ำขนาด 220 แรงม้า จำนวน 1 คัน รถชุดไฮดรอลิก (แบคโฮ) ขนาด 220 และ 180 แรงม้า จำนวน 3 คัน รถชุดไฮดรอลิกติดหัวกระแทก จำนวน 1 ชุด รถบรรทุกเทท้ายสิบล้อ ขนาด 230 แรงม้า จำนวน 14 คัน และรถบรรทุกขนาด 12,000 ลิตร สำหรับขนน้ำบนพื้นถนนลาดฝุ่นละออง จำนวน 1 คัน

1.11 การใช้และการเก็บวัตถุระเบิด

ในการใช้วัตถุระเบิดนั้นจะทำการระเบิดระหว่างเวลา 16.00-17.00 น. โดยกำหนดเวลาการระเบิดเป็นเวลาเดียวกันทุกวัน ซึ่งก่อนและหลังการระเบิดจะจัดให้มีสัญญาณที่สามารถเห็นและได้ยินชัดเจนในรัศมีอย่างน้อย 500 เมตร ทั้งนี้ในการเก็บรักษาวัดระเบิดจะมีการจัดสร้างอาคารไว้นอกเขตพื้นที่โครงการทำเหมือง โดยในการเก็บและใช้วัตถุระเบิดจะระเบิดปฏิบัติตามเงื่อนไขของข้อกำหนดเกี่ยวกับวัตถุระเบิดที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2513) ออกตามความใน พรบ.แร่ พ.ศ. 2510 ข้อ 4 หมวด 6 โดยเคร่งครัดทุกประการ โดยการออกแบบการเจาะระเบิด ความสูง Bench 10 เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางของรูเจาะ 3.0 นิ้ว ความลึกรูเจาะ 10.75 เมตร ระยะ Burden 2.1 เมตร ระยะ Spacing 2.6 เมตร ระยะ Stemming 2.1 เมตร ระยะ Colum Charge 8.65 เมตร จำนวน 2.1 เมตร ระยะ Spacing 2.6 เมตร ระยะ Stemming 2.1 เมตร ระยะ Colum Charge 8.65 เมตร จำนวน Emulsion ต่อรู 1.89 กิโลกรัม/รูระเบิด จำนวน AN-FO ต่อรู 33.39 กิโลกรัม/รูระเบิด ปริมาณหินที่ระเบิดได้ต่อรู 55 ลบ.ม./รูระเบิด ระยะ Sub drill 0.75 เมตร Power Factor 0.60 กิโลกรัม/ลบ.ม. และปริมาณวัตถุระเบิดที่ใช้ในการระเบิดน้อยกว่า 134 กิโลกรัม/จังหวะถ่วง

กรณีที่แร่มีขนาดโตเกินกว่าที่จะป้อนเข้ากระบวนการแต่งแร่นั้น จะไม่ใช้การระเบิดย่อยแต่จะใช้เครื่องกระแทก Hydraulic breaker กระแทกให้แตก แล้วดักถ้ำลำเลียงเข้าโรงแต่งแร่ต่อไป

การใช้และเก็บรักษาวัดระเบิดจะปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับวัตถุระเบิด ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2513) ข้อ 4 หมวด 6 ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัด เพื่อความปลอดภัยในการเก็บรักษาวัดระเบิด ออกแบบอาคารเก็บวัตถุระเบิดเป็น 3 อาคาร คือ อาคารเก็บเก็บ และขนวนระเบิดอาคารเก็บดินระเบิด และอาคารเก็บปุ๋ย สถานที่เก็บวัตถุระเบิดนั้นมีการระบายอากาศที่ดี และมีระยะห่างของแต่ละอาคารไม่น้อยกว่า 40 เมตร

1.12 การเก็บกองเปลือกดินจากการทำเหมือง

เปลือกดิน และเศษหิน จะมีปริมาณน้อยมาก เนื่องจากคุณภาพหินปูนในเขตประทานบัตรค่อนข้างดีมาก สามารถนำไปใช้ผลิตปูนขาวได้ทั้งหมด ส่วนที่เป็นโดโลไมต์โคลิมสโตนสามารถนำไปใช้ในกิจการของโรงโม่ของบริษัทฯ ได้ดี ตลอดจนเศษดินเศษหินที่เหลือจากการทำถนนแล้ว สามารถนำไปไม่เป็นหินคลุก และหินฝุ่น เพื่อใช้ในการก่อสร้างได้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเศษหินเหลือจากการทำเหมือง จึงจำเป็นต้องสร้างที่เก็บกองเปลือกดิน และเศษหิน แต่อย่างใด

1.13 การใช้น้ำในการทำเหมือง

ในการทำเหมืองโดยวิธีเหมืองหอบตามแผนการทำเหมืองโครงการนี้ จะไม่มีการใช้น้ำในการดำเนินการ แต่อย่างใด แต่จะใช้น้ำเพียงการลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นตามเส้นทางลำเลียงแร่ บริเวณหน้าเหมือง โดยใช้รถบรรทุกน้ำทำการฉีดพรมน้ำตามบริเวณต่างๆ รวมทั้งเส้นทางรถยนต์และบริเวณที่อาจจะทำให้เกิดฝุ่นได้ภายในพื้นที่โครงการฯ

1.14 การระบายน้ำจากการทำเหมือง

เนื่องจากไม่มีการใช้น้ำในการทำเหมือง ดังนั้น การทำเหมืองสำหรับคำขอประทานบัตรแปลงนี้ จึงไม่มีการระบายน้ำจากการทำเหมือง แต่อย่างใด

1.15 การปรับสภาพพื้นที่ที่ทำเหมืองแล้ว

จะมีการนำเปลือกดินที่เก็บกองไว้มาถมกลับบริเวณที่สิ้นสุดการทำเหมือง เพื่อปรับแต่งให้มีสภาพกลมกลืนไปกับพื้นที่ข้างเคียง ปรับลดความลาดชันของพื้นที่ให้เป็นทีปลอดภัย และลดการสึกกร่อนตามธรรมชาติ โดยให้มีการปลูกไม้โตเร็วหรือพืชคลุมดิน เว้นแต่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการข้างต้น จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนประทานบัตรสิ้นอายุไม่น้อยกว่า 1 เดือน และในกรณีที่เลิกกิจการทำเหมือง ไม่ว่าประทานบัตรยังมีอายุหรือสิ้นอายุ บรรดาสิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่ใช้ในการทำเหมือง จะรื้อถอนให้หมดสิ้นก่อนเลิกกิจการ

1.16 สภาพโครงการปัจจุบัน (แสดงดังรูปที่ 1.16-1)

รูปที่ 1.16-1 สภาพโครงการปัจจุบัน